

[Glønborg]

dre ministeriers side ville gå ind i et samarbejde om at virke mobilitetsfremmende. Det får vi da håbe.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er mere for at spare Folketingets tid, fordi jeg glemte noget i mit første indlæg. Vi synes naturligvis, det er fint, at arbejdsministeren i § 22 a nævner mulighederne for et fællesnordisk samarbejde og et europæisk samarbejde, men jeg vil godt allerede nu anmelde, at vi vil gerne have en redegørelse i udvalget for, hvordan arbejdsformidlingen i Danmark opererer, når svenske virksomheder søger personale. Vi har fået mange meldinger om, at det danske personale ikke engang må henvise til et samarbejde med det svenske formidlingspersonale for at klare problemerne af, men at man alene, i hvert fald i Københavnsområdet, må give en adresse, hvor den ledige selv skal henvende sig. Det er altså en meget, meget dårlig hjælp, man giver ledige, som beder om oplysning om jobmuligheder i de nordiske lande. Det er specielt Københavnsområdet og Malmøområdet, vi taler om. Vi kunne godt tænke os, at vi fik set på de regler, således at personalet på arbejdsformidlingskontorerne fik bedre muligheder for at hjælpe de ledige, som ønsker at drage over Sundet med familien, og hvis det kan lade sig gøre, at få præciseret i lovgivningen, at der skal være bedre muligheder for de familier.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Kaj Poulsen startede sit første indlæg sådan en lille smule skeptisk, men endte jo heldigvis sit indlæg med at ville se positivt på forslaget i udvalgsarbejdet og tro på, at vi kunne få en fornuftig og bred løsning. Hr. Kaj Poulsens andet indlæg tilsagde det samme. Når man dertil lægger fru Lilli Gyldenkilde positive bemærkninger og bemærkningerne fra Kristeligt Folkeparti og regeringspartierne, står det vel klart, at når vi er færdige med udvalgsarbejdet, vil vi se et af de utallige eksempler på, at vi i arbejdsmarkedspolitikken får vedtaget lovgivningen med brede flertal, og det synes jeg er godt.

Jeg synes, det er en lille smule synd – specielt for Fremskridtspartiet – at de altid konsekvent ved første behandling melder sig ud af det gode selskab for så vidt angår arbejdsmarkedspoli-

tikken. Jeg deler hr. Glønborgs forundring over Fremskridtspartiets begrundelse. Jeg kan ikke se hr. Knud Linds ordførertale som udtryk for andet, end at Fremskridtspartiet på forhånd har defineret, at de vil være imod enhver forbedring på Arbejdsministeriets område, og derfor må de finde en argumentation, der passer til denne faste målsætning. Det er en skam, for jeg synes også, vi skulle inddrage de erfaringer, som Fremskridtspartiet har, i vore overvejelser, således at Fremskridtspartiet kunne være med i det gode selskab, som vedtager de arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger.

Så vil jeg godt sige til hr. Kaj Poulsen i forbindelse med hans indledende bemærkninger, at lovforslaget har været forelagt Landsarbejdsnævnet, og jeg er selvfølgelig indstillet på at sende udtalelsen fra Landsarbejdsnævnet til udvalget. Jeg vil gerne citere fra den udtalelse, jeg har fået fra Arbejdsdirektoratet, dateret den 10. januar, hvor der står:

»Der var i Nævnet stort set enighed om, at de nugældende regler ikke virker hensigtsmæssigt, og hovedorganisationernes repræsentanter gav udtryk for, at de var positive over for de foreslåede radikale ændringer, og at disse nok ville få en bedre effekt for fremme af den geografiske mobilitet, samtidig med at de regionale arbejdsmarkedsnævn fik et nyt instrument til fremme af den regionale arbejdsmarkedspolitik.«

Så vi har altså også et Landsarbejdsnævn, der understøtter den brede enighed, der er lagt op til her i folketingssalen.

Lidt senere udtaler Landsarbejdsnævnet en vis skepsis, der kan sammenlignes med hr. Kaj Poulsens skepsis over for de eksisterende ordninger. Landsarbejdsnævnet henviser selv til, at dets skepsis nok er ubegrundet, når man læser § 17, og det vil jeg gerne bekræfte. Det fremgår jo af § 17, at arbejdsdirektøren efter forhandling med Landsarbejdsnævnet kan fastsætte regler for ydelse af økonomisk støtte til andre formidlingsaktiviteter end nævnt i §§ 14–16, herunder selvsagt også en række af de aktiviteter, der er kendt under de nugældende ordninger. Dette skal sammenholdes med, at der på side 4 i bemærkningerne til lovforslaget om de økonomiske og administrative konsekvenser i forbindelse med decentralisering står:

»Men det vil være muligt at regulere omfanget i forbindelse med en regional prioritering af den samlede indsats.«